Dosar nr. 2-6321/24
(nr. electronic al dosarului: 2-24050390-12-2-08052024-1)

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

18 februarie 2025 **mun. *****

Judecătoria *** (sediul Centru)**

Instanţa compusă din:
președintele ședinței, judecătorul **Ceban Alexandru**
grefier Costachi Anastasia

examinând în ședință de judecată publică, în sediul instanţei, cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Samoilenco Serghei către Ministerul Justiției al RM privind repararea prejudiciului material cauzat prin acțiunile ilicite a organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor de judecată,

a constatat:

Argumentele participanților la proces:

1. La datat de 07.05.2024, Samoilenco Serghei a înaintat o cerere de chemare în judecată către Ministerul Justiției al RM privind repararea prejudiciului material cauzat prin acțiunile ilicite a organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor de judecată.
2. În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că în fapt, la data de 25.01.2019 a fost pornită cauza penală cu nr. *****, la plângerea cet. *****, conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) din Codul Penal, pe faptul escrocheriei în proporții deosebit de mari, comise de către factorii de decizie a CPF „Traian” SRL și ale altor persoane, la dobândirea ilegală a dreptului de proprietate asupra unui lot de pământ cu suprafața de 1,78 ha în or. *****mun. *****. Ulterior, au fost pornite încă două cauze penale, cu nr. *****și respectiv *****, cele din urmă fiind conexate cu cauza penală nr. ***** și fiindu-i incriminată lui Samoilenco Serghei și săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 243 alin. (3) lit. b) din Codul Penal.
3. Susține că în cadrul urmăririi penale desfășurate au fost puși sub învinuire: Samoilenco Serghei Evghenii, a.n. *****, cetățean al Republicii Moldova; *****, a.n. *****, cetățean al Republicii Moldova; „Steaua-Impex” SRL, cu nr. de înregistrare *****, cu sediul în mun. *****, str. *****.
4. Prin **încheierea Judecătoriei *****, sediul Ciocana, din 11 martie 2019** a fost admis demersul procurorului și s-a autorizat aplicarea sechestrului asupra mai multor bunuri imobile, precum și asupra mai multor conturi bancare. Mai mult ca atât, în contextul investigațiilor financiare derulate de către Serviciul Prevenire și Combaterea Spălării Banilor și a activităților de urmărire penală

efectuate de către Procuratura Anticorupție, au fost aplicate măsuri asigurătorii asupra următoarelor persoane fizice: *****.

5. A mai indicat reclamantul că **Colegiul Penal al Curții de Apel *****, judecând la data de 23.04.2019,** în ordine de recurs, recursul declarat împotriva încheierii Judecătoriei *****, sediul Ciocana din 11.03.2019, a decis admiterea acestuia și casarea parțială a încheierii Judecătoriei *****, sediul Ciocana din 11.03.2019, astfel fiind ridicat sechestrul de pe mai multe conturi bancare și bunuri imobile. Ulterior, și Serviciul Prevenire și Combaterea Spălării Banilor a permis ridicarea măsurilor asigurătorii aplicate în temeiul prevederilor art. 33, alin. (2) al Legii nr. 308 din 22.12.2017 ”cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului”, celor 10 persoane fizice menționate mai sus, în legătură cu dispariția necesității.
6. La **19.11.2019, procuror în Procuratura Anticorupție, Ina Frunza- Bargan,** examinând materialele cauzei penale nr. *****, a dispus clasarea cauzei penale nr. *****, din lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5), 243 alin. (3) lit. b), d) Cod penal, scoaterea tuturor persoanelor puse sub urmărire penală și ridicarea sechestrului aplicat asupra tuturor bunurilor imobile și conturilor bancare pe cauza nr. *****.
7. A mai indicat reclamantul că la datat de 21 aprilie 2020, la sediul Ciocana, al Judecătoriei ***** a parvenit plângerea formulată de către petiționarul ***** în temeiul prevederilor articolului 313 din Codul de procedură penală. Prin **încheierea Judecătoriei ***** (sediul Ciocana) din 22 iulie 2020,** s-a respins ca neîntemeiată plângerea depusă de către *****. Prin Decizia Colegiului penal al Curții de Apel ***** din 20 octombrie 2020, s-a admis recursul declarat de petiționarul ***** casând încheierea Judecătoriei ***** (sediul Ciocana) din 22 iulie 2020.
8. **Prin încheierea din *****, Judecătoria ***** (sediul Ciocana)** a dispus respingerea plângerii înaintată de către petiționarul ***** ca neîntemeiată, iar Colegiul penal al Curții de Apel ***** a respins recursul Iui ***** și a menținut încheierea din *****.
9. În această ordine de idei, susține reclamantul că Samoilenco Serghei a fost tras ilegal la răspundere penală conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod Penal al RM și art. 243 alin. (3) lit. b) Cod Penal al RM, fapt prin care a fost cauzat acestuia un prejudiciu material și moral considerabil.
10. Sa mai indicat de către reclamant că însăși Colegiul Penal al Curții de Apel ***** a constatat restricționarea drepturilor lui Serghei Samoilenco pe parcursul urmăririi penale, fără să existe careva motive legale care ar putea justifica o astfel de limitare, prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel ***** din 23.04.2019 (pag. 10 a deciziei menționate), casând parțial încheierea

Judecătoriei *****, sediul Ciocana din 11 martie 2019. În jurisprudența CEDO, aceasta a acceptat că ingerința statului în exercitarea dreptului de proprietate al particularilor, poate fi admisă prin prisma unui ordin de interes general, numai dacă se asigură un just echilibru între exigențele interesului general al comunității și imperativul respectării drepturilor individului. În special, trebuie să existe un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul vizat de orice măsură care privează o persoană.

11. Consideră reclamantul că a fost supus acțiunilor ilicite ale organului de urmărire penală prin atragerea ilegală la răspundere penală și încadrarea eronată a acțiunilor sale în semnele infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod Penal al RM și art. 243 alin. (3) lit. b) Cod Penal al RM, deși în acțiunile acestuia nu se întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor incriminate, dobândirea dreptului de proprietate, vânzarea acestuia, precum și alte acțiuni și venituri ale acestuia fiind complet legale.

12. În această ordine de idei, reclamantul pretinde compensarea cheltuielilor de asistență juridică suportate în legătură cu acțiunile ilicite, în mărime totală de 120 000,00 lei.

13. A mai indicat reclamantul că, declanșarea procesului penal a avut la bază alegațiile cet. *****, o versiune care ulterior a fost identificată de toate organele ca fiind una convențională, acesta neprezentând niciodată careva probe pertinente, concludente, utile și veridice. Samoilenco Serghei a fost supus acțiunilor ilicite ale organului de urmărire penală prin atragerea ilegală la răspundere penală și încadrarea eronată a acțiunilor sale în semnele infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod Penal al RM și art. 243 alin. (3) lit. b) Cod Penal al RM, acestea categorinzîndu-se ca infracțiuni grave în conformitate cu prevederile Codului Penal al RM. Referitor la acest fapt, CEDO a declarat în cazul Barberâ, Messegue and Jabardo contra Spaniei că principiul prezumției de nevinovăție obligă, inter alia, că îndeplinindu-și funcțiile sale, instanța nu trebuie să pornească de la ideea preconceptă că persoana acuzată a comis acțiunea incriminată: obligația de a prezenta dovezi revine procuraturii și orice dubii sunt în favoarea acuzatului. În speța dată însă, Samoilenco Serghei, pe parcursul a 3 ani de zile, și-a demonstrat nevinovăția prezentând la fiecare etapă a procesului penal probe, care conturau convingerea fermă a organelor de urmărire penală asupra nevinovăției sale, a lui Semencencov Victor și SRL „Steaua-Impex”.

14. Pe lîngă prejudiciul material suportat, prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală, Samoilenco Serghei a suferit și prejudicii morale manifestate prin: suferințe de ordin psihic, condiționate de disconfort, disperare, frustrare cauzate de atragerea ilegală la răspundere penală și încadrarea eronată a acțiunilor sale în semnele a două infracțiuni grave (art. 190 alin. (5) Cod Penal

al RM și art. 243 alin. (3) lit. b) Cod Penal al RM), aplicarea sechestrului asupra bunurilor imobile, precum și asupra mai multor conturi bancare, nu doar cele ale lui Samoilenco Serghei și a membrilor familii sale, dar încă a 10 persoane fizice care erau angajați ai companiei „Steaua-Impex" SRL și punerea sub învinuire a unei companii în care asociat unic este Samoilenco Serghei (SRL „Steaua-Impex"), companie cu un venit anual de câteva milioane. Aplicarea ilegală a sechestrului de către organul de urmărire penală a restricționat excesiv de mult drepturile lui Samoilenco Serghei și a creat probleme majore în asigurarea unor condiții de trai pentru copii săi, prin imposibilitatea de a achita studiile și arenda pentru locul de trai a acestora în afara hotarelor țării. În virtutea celor expuse, reclamantul pretinde încasarea unui prejudiciu moral în sumă de 100 000,00 lei. În circumstanțele enunțate considerăm că prejudiciul moral în sumele solicitate sunt echitabile suferințelor psihice suportate, constituie o satisfacție rezonabilă, nu este vădit disproporțional și excesiv în raport cu criteriile stabilite, la caz principiul general al echității și nu este excesivă pentru pârât.

15. În drept, reclamantul a fundamentat acțiunea pe prevederile art. 2007 Cod Civil, art. 3, 7, 10 și 11 Legea RM privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545-XIII din 25.02.1998, solicitând încasarea din contul bugetului de stat în beneficiul lui Samoilenco Serghei suma de 120 000,00 lei cu titlu de cheltuieli de judecată suportate în legătură cu acțiunile ilicite, cât și suma de 100 000,00 lei cu titlu de prejudiciu moral.

16. La data de 14 august 2024, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a depus referință prin care a invocat că Legea aplicabilă cauzelor de răspundere pentru prejudiciul cauzat prin acțiuni ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și instanțelor judecătorești este Legea nr.1545- XIII din 25.02.1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești (în continuare Legea nr. 1545).

17. Consideră că reclamantul a interpretat eronat normele de drept material ce țin de încasarea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, în condițiile în care pentru aplicabilitatea prevederilor Legii nr. 1545, necesită de a fi întrunite cumulativ (minim o condiție), atât circumstanțele prevăzute de art. 6 - dreptul la repararea prejudiciului, cât și de art. 3 - cazurile de reparare a prejudiciului material și moral. Normele în cauză sunt indisolubile, respectiv nu pot fi aplicate separat.

18. Această poziție este confirmată și în cauza relevantă Chirică Ruslan vs Ministerul Justiției, încheierea Colegiului civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție din 17 noiembrie 2021 (2ra-1635/21): „Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că pentru a fi întemeiate pretențiile de încasare a prejudiciului material și a celui moral în condițiile Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998, în primul rând acestea trebuie să fie pasibile reparării prin prisma art. 3 din lege, în condițiile respectării cumulative a dispozițiilor art. 6 al aceleiași legi”.

19. În acest sens, s-a invocat că art. 6 din Legea nr. 1545/1998 prevede expres care sunt cazurile în care survine dreptul persoanei fizice/juridice la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești. Astfel, unul din aceste drepturi este scoaterea persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare. Prin urmare, coroborând norma legală citată mai sus la circumstanțele cauzei, constatăm că în privința reclamantului Serghei Samoilenco a fost emisă o ordonanță de scoatere de sub urmărire penală. Totuși persoana are dreptul să solicite despăgubire în situația când aceasta a fost condamnată, iar ulterior în privința sa a fost emisă sentință de achitare. Anume, în astfel de situații se poate invoca că persoana a fost într-adevăr trasă la răspundere penală. Or, potrivit normei art. 50 din Codul Penal al Republicii Moldova, se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracționale și a persoanelor care le-au săvârșit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrângere prevăzute de lege.

20. Subsecvent, s-a invocat că pentru a fi în prezența unei acțiuni civile întemeiate, nu este suficient de a fi întrunite doar prevederile art. 6 din Legea nr. 1545/1998, dar este necesară și întrunirea dispozițiilor prevăzute de art. 3 alin. (1).

21. Astfel, prin prisma normei precitate, s-a accentuat că este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală; condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunității; efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziției, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcție), precum și în urma altor acțiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice; supunerii ilegale la arest administrativ, reținerii administrative ilegale sau aplicării ilegale a amenzii administrative de către instanța de judecată; efectuării măsurilor operative de investigații cu încălcarea prevederilor legislației; ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ștampilelor, precum și în urma blocării conturilor bancare.

22. Respectiv, apreciază pârâtul prezenta acțiune civilă ca una nefondată, în condițiile în care, conform prevederilor enunțate, rezultă expres că nu orice acțiune a organelor de drept și judecătorești atrage răspunderea Statului, ci cele constatate expres ca ilegale. Este important și necesar să se constate ilegalitatea actului procedural emis de către organul de drept, or, dacă se demonstrează printr-un act judecătoresc de dispoziție irevocabil că acțiunile întreprinse de către organul de urmărire penală au fost ilegale, atunci dreptul la despăgubire apare indiferent de faptul dacă este vinovată sau nu persoana. Prin urmare, consideră pârâtul că normele legale citate mai sus (articolele 3 și 6 din Legea nr. 1545/1998) sunt indisolubile - nu pot fi aplicate separat.

23. S-a mai invocat că, pe durata acțiunilor procesuale aferente cauzei penale, reclamantului nu i-au fost încălcate drepturile procesuale, cât și la materialele cauzei nu există nicio probă concludentă, pertinentă, în confirmarea faptului că actele procedurale emise în privința reclamantului, de către organul de drept, sunt calificate ca ilegale. Or, în corespundere cu art. 218 din Codul de procedură penală al Republicii Moldova, instanța de judecată, constatând în procesul de judecată fapte de încălcare a legalității și a drepturilor omului, o dată cu adoptarea hotărîrii, emite și o încheiere interlocutorie prin care aceste fapte se aduc la cunoștința organelor respective, persoanelor cu funcție de răspundere și procurorului. În speță, reclamantul și-a întemeiat acțiunea pe acțiunile pretins ilegale ale organului de urmărire penală, procuraturii și instanței judecătorești, însă în lipsa unor acte ce constată în mod expres ilegalitatea acțiunilor întreprinse.

24. Totodată, eventuala clasare a unei cauze penale nu trebuie percepută ca un rebut în activitatea organului de urmărire penală, dar ca o activitate legală de examinare a unei cauze penale. Organul de urmărire penală nu are doar ca scop identificarea și sancționarea persoanelor vinovate, dar și prevenirea și curmarea săvârșirii infracțiunilor. Acest aspect este prevăzut și de prevederile art. 254 alin. (1) Cod de procedură penală: ,,organul de urmărire penală este obligat să ia toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei pentru stabilirea adevărului”.

25. În acest context, a fost menționat că și Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reiterat, în cauza Draganschi împotriva României (cererea nr. 40.890/04, decizia din 18 mai 2010, §25) că dimensiunea obligațiunilor statului referitoare la investigarea minuțioasă și rezultativă a oricărui fapt pretins a fi infracțional nu implică nici dreptul de a declanșa o anchetă penală împotriva unui terț sau ca acesta să fie condamnat la sancțiuni de natură penală, nicio obligație de rezultat care ar presupune ca orice urmărire penală trebuie să se finalizeze printr-o condamnare. În special, în ipoteza în care se pune problema respectării unei reglementări care are ca obiect protecția drepturilor garantate de

Convenție, acestea impun organizarea unui sistem judiciar de anchetă eficace la finalizarea căreia să nu existe nicio aparență de apreciere arbitrară a circumstanțelor care s-au aflat la originea faptei.

26. Au fost reținute de pârât și prevederile hotărârii nr. 7 din 04.07.2005 a Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la practica asigurării controlului judecătoresc de către judecătorul de instrucție în procesul urmăririi penale, în care se menționează că ordonanțele de recunoaștere în calitate de bănuit/învinuit sunt niște procedee legate de desfășurarea normală a urmăririi penale și prin sine însăși nu afectează drepturile sau libertățile constituționale ale persoanei, precum și nici nu sunt pasibile de atacare.

27. În acest sens, consider pârâtul că pretențiile privind încasarea, în beneficiul reclamantului Serghei Samoilenco, a prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, reprezintă solicitări nefondate. Or, în condițiile în care prezenta acțiune civilă nu întrunește toate condițiile de aplicabilitate ale Legii nr.1545, prin urmare, nu există nici temei legal de a solicita încasarea prejudiciului. Subsecvent, reclamanții ar trebui să justifice prejudiciul material pentru care solicită compensații și că nu pot primi despăgubiri pentru prejudicii pe care nu le-au suferit.

28. Mai indică pârâtul că reclamantul nu și-a motivat, în mod pertinent, atât cuantumul prejudiciului moral de 100 000 lei, cât și cheltuielile de judecată, în cuantum de 120 000 lei.

29. Astfel, s-a reiterat poziția privind lipsa unor probe privind ilegalitatea acțiunilor organului de urmărire penală, cele învederate de către partea reclamantă constituind o poziție subiectivă, respectiv nefondată. Suplimentar, acțiunile enumerate supra, atribuite organului de urmărire penală ca fiind ilegale, nu constituie ex officio un temei de dispunere a compensării prejudiciului moral. Or, instanța de drept comun nu este competentă să se expună asupra caracterului acțiunilor organului de urmărire penală, fiind competent, în mod exclusiv, judecătorul de instrucție. Iar, la acest capitol, prezentei instanțe nu i-a fost prezentată, de către reclamant, o anumită probă care să confirme adoptarea unor acte relevante, privind anumite constatări exprese, de către judecătorul de instrucție.

30. A mai indicat pârâtul că la caz, atestă solicitarea privind compensarea prejudiciului moral, în cuantum de 120 000 lei, pentru pretinderea caracterului ilegal al măsurilor aplicate. Totuși, consideră că aceste chestiuni nu țin de competența instanței civile, deoarece aceste chestiuni urmează a fi decise în cadrul procedurilor penale. Prezentul litigiu este cu caracter civil și nu ține de competența instanței de judecată de a se expuse pe marginea aspectului legalității procedurilor respective, fapt ce determină concomitent și netemeinicia pretenției formulate în acest sens.

31. Subsecvent, a indicat pârâtul că pct. 19 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 8 din 24 decembrie 2012 cu privire la examinarea litigiilor privind repararea prejudiciului moral și material cauzat persoanelor deținute prin violarea art. 3, 5, 8 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, indică că prejudiciul material și moral urmează a fi reparate doar dacă se stabilește violarea Convenției, dacă a fost stabilit prejudiciul și dacă există o legătură de cauzalitate între violarea Convenției și prejudiciul pretins. Totodată, potrivit art. 11 din Legea nr. 1545, mărimea compensației pentru repararea prejudiciului moral se stabilește de instanța de judecată în modul prevăzut de prezenta lege. Potrivit alin. (3) din articolul precitat „în toate cazurile, instanța de judecată se va baza pe principiile compensării rezonabile și echitabile a prejudiciului moral".

32. Potrivit pct. 25 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 9 din 9 octombrie 2006 cu privire la aplicarea de către instanțele de judecată a legislației ce reglementează repararea prejudiciului moral stabilește că, instanțele judecătorești, la determinarea mărimii compensației pentru prejudiciul moral, trebuie neapărat să ia în considerație atît aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferințelor psihice sau fizice părții vătămate, cît și datele obiective care certifică acest fapt.

33. Prin prisma criteriului suferințelor fizice, caracterul și gradul suferințelor psihice, notăm că prin noțiunea de prejudiciu moral se înțeleg suferințele psihice sau fizice cauzate prin acțiuni sau omisiuni care atentează la valorile nepatrimoniale ce aparțin persoanei din momentul nașterii sau la bunurile dobîndite prin lege (viața, sănătatea, demnitatea și reputația profesională, inviolabilitatea vieții personale, secretul de familie și personal).

34. Potrivit hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.9 din 09.10.2006, cu privire la aplicarea de către instanțele de judecată a legislației ce reglementează repararea prejudiciului moral, obligația de a dovedi faptul pricinuirii prejudiciului moral (suferințe psihice sau fizice suportate) o exercită partea vătămată, de aceea în cererea despre compensarea prejudiciului moral aceasta trebuie să indice de către cine, în ce circumstanțe și în baza căror acțiuni/inacțiuni i-au fost cauzate suferințe morale (psihice) sau fizice, prin ce se manifestă acestea. Or, reclamantul nu a prezentat o poziție pertinentă și concludentă care ar demonstra prezența unor suferințe cauzate, probate inclusiv în cuantumul solicitat a fi compensat. Poziția invocată întru motivarea pretenției de încasare a prejudiciului moral, poartă un caracter formal, fără a dispune de careva suport probatoriu concludent.

35. Criteriile care stau la baza cuantumului despăgubirilor trebuie să fie obiective, împărtășind criteriul general evocat de instanța europeană, potrivit căruia despăgubirile trebuie să prezinte un raport rezonabil de proporționalitate cu

atingerea adusă reputației, având în vedere, totodată, gradul de lezare a valorilor sociale ocrotite, intensitatea și gravitatea atingerii adusă acestora.

36. A fost solicitat prin referință, să fie respinsă și cerința compensării cheltuielilor de judecată, în cuantum de 120 000 lei. Potrivit regulilor art. 94-971 Cod de procedură civilă, cheltuielile de asistență juridică se admit doar în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile, proporțional părții admise sau respinse din pretenții în acea parte a pretențiilor reclamantului care a fost admisă sau respinsă, precum și a obligației probării suportării acestora prin acte fiscale cu regim special și rapoarte ce reflectă necesitatea și prestația volumului serviciilor. CtEDO solicită o dare de seamă cu privire la lucrul efectuat de avocat, în care să fie descrise suficient de detaliat acțiunile întreprinse și timpul cheltuit pentru acestea. Neprezentarea dării de seamă a dus la respingerea pretenției cu privire la costuri și cheltuieli (a se vedea Lupăcescu și alții c. Moldovei, 21/03/2006, §40 și Amihalachioaie c. Moldovei, 20/04/2004, § 47). Reieșind din aceste reguli, inclusiv la acest capitol, consideră că reclamantul nu a argumentat cheltuielile suportate.

37. În temeiul celor enunțate în referință, Ministerul Justiției a solicitat respingerea integrală a acțiunii reclamantului Serghei Samoilenco ca fiind neîntemeiată.

38. În ședința de judecată, reclamantul Serghei Samoilenco nu s-a prezentat, solicitând prin cerere examinarea cauzei în lipsa acestuia, solicitare care a fost admisă de către instanţa de judecată.

39. În ședința de judecată, reprezentantul Ministerului Justiție nu s-a prezentat, solicitând prin cerere examinarea cauzei în lipsa acestuia, solicitare care a fost admisă de către instanţa de judecată.

Aprecierea instanței de judecată:

40. Audiind explicațiile participanților la proces, studiind materialele dosarului, administrând probatoriul cauzei în raport cu pretențiile înaintate și obiecțiile formulate, instanța de judecată consideră că, acțiunea este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

41. Conform art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în pricini civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a pricinii.

42. Potrivit art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

43. Conform art. 121 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

44. Iar, în conformitate cu prevederile art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

45. Instanța de judecată reține că conform materialelor cauzei, la data de 25.01.2019 a fost pornită cauza penală cu nr. *****, la plângerea cet. *****, conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) din Codul Penal, pe faptul escrocheriei în proporții deosebit de mari, comise de către factorii de decizie a CPF „Traian" SRL și ale altor persoane, la dobândirea ilegală a dreptului de proprietate asupra unui lot de pământ cu suprafața de 1,78 ha în or. *****mun. *****. Ulterior, au fost pornite încă două cauze penale, cu nr. *****și respectiv *****, cele din urmă fiind conexate cu cauza penală nr. ***** și fiindu-i incriminată lui Samoilenco Serghei și săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 243 alin. (3) lit. b) din Codul Penal.

46. În cadrul urmăririi penale desfășurate au fost puși sub învinuire: Samoilenco Serghei Evghenii, a.n. *****, cetățean al Republicii Moldova; *****, a.n. *****, cetățean al Republicii Moldova; „Steaua-Impex" SRL, cu nr. de înregistrare *****, cu sediul în mun. *****, str. *****.

47. Prin **încheierea Judecătoriei *****, sediul Ciocana, din 11 martie 2019** a fost admis demersul procurorului și s-a autorizat aplicarea sechestrului asupra mai multor bunuri imobile, precum și asupra mai multor conturi bancare. Mai mult ca atât, în contextul investigațiilor financiare derulate de către Serviciul Prevenire și Combaterea Spălării Banilor și a activităților de urmărire penală efectuate de către Procuratura Anticorupție, au fost aplicate măsuri asigurătorii asupra următoarelor persoane fizice: *****.

48. **Colegiul Penal al Curții de Apel *****, judecând la data de 23.04.2019,** în ordine de recurs, recursul declarat împotriva încheierii Judecătoriei *****, sediul Ciocana din 11.03.2019, a decis admiterea acestuia și casarea parțială a încheierii Judecătoriei *****, sediul Ciocana din 11.03.2019, astfel fiind ridicat sechestrul de pe mai multe conturi bancare și bunuri imobile. Ulterior, și Serviciul Prevenire și Combaterea Spălării Banilor a permis ridicarea măsurilor asigurătorii aplicate în temeiul prevederilor art. 33, alin. (2) al Legii nr. 308 din 22.12.2017 "cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului", celor 10 persoane fizice menționate mai sus, în legătură cu dispariția necesității.

49. La **19.11.2019, procuror în Procuratura Anticorupție, Ina Frunza- Bargan,** examinând materialele cauzei penale nr. *****, a dispus clasarea cauzei penale nr. *****, din lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.

190 alin. (5), 243 alin. (3) lit. b), d) Cod penal, scoaterea tuturor persoanelor puse sub urmărire penală și ridicarea sechestrului aplicat asupra tuturor bunurilor imobile și conturilor bancare pe cauza nr. *****.

50. La datat de 21 aprilie 2020, la sediul Ciocana, al Judecătoriei ***** a parvenit plângerea formulată de către petiționarul ***** în temeiul prevederilor articolului 313 din Codul de procedură penală. Prin **încheierea Judecătoriei ***** (sediul Ciocana) din 22 iulie 2020,** s-a respins ca neîntemeiată plângerea depusă de către *****. Prin Decizia Colegiului penal al Curții de Apel ***** din 20 octombrie 2020, s-a admis recursul declarat de petiționarul ***** casând încheierea Judecătoriei ***** (sediul Ciocana) din 22 iulie 2020.

51. **Prin încheierea din *****, Judecătoria ***** (sediul Ciocana)** a dispus respingerea plângerii înaintată de către petiționarul ***** ca neîntemeiată, iar Colegiul penal al Curții de Apel ***** a respins recursul Iui ***** și a menținut încheierea din *****.

52. În această ordine de idei, instanța reiterează că, potrivit art. 8 al Declarației Universale a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la satisfacția efectivă din partea instanțelor juridice naționale competente împotriva actelor care violează drepturile fundamentale ce-i sunt recunoscute prin constituție sau lege.

53. În conformitate cu art. 14 din Pactul Internaţional cu privire la drepturile civile şi politice nr. 1966 din 16 decembrie 1966, toţi oamenii sunt egali în faţa tribunalelor şi curţilor de justiţie. Orice persoană are dreptul ca litigiul în care se află să fie examinat în mod echitabil şi public de către un tribunal competent, independent şi imparţial, stabilit prin lege, care să decidă asupra contestărilor privind drepturile şi obligaţiile sale cu caracter civil.

54. Conform art. 1, art. 6 şi art. 41 ale Convenţiei pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale înaltele părţi contractante recunosc oricărei persoane aflate sub jurisdicţia lor drepturile şi libertăţile definite în titlul I al prezentei convenţii.

55. Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărîrea trebuie să fie pronunţată în mod public, dar accesul în sala de şedinţă poate fi interzis presei şi publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părţi a acestuia în interesul moralităţii, al ordinii publice ori al securităţii naţionale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecţia vieţii private a părţilor la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanţă atunci cînd, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să

aducă atingere intereselor justiţiei. Orice persoană acuzată de o infracţiune este prezumată nevinovată până ce vinovăţia sa va fi legal stabilită. Orice acuzat are, în special, dreptul să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înţelege şi în mod amănunţit, asupra naturii şi cauzei acuzaţiei aduse împotriva sa; să dispună de timpul şi de înlesnirile necesare pregătirii apărării sale; să se apere el însuşi sau să fie asistat de un apărător ales de el şi, dacă nu dispune de mijloace necesare pentru a plăti un apărător, să poată fi asistat în mod gratuit de un avocat din oficiu, atunci când interesele justiţiei o cer; să întrebe sau să solicite audierea martorilor acuzării şi să obţină citarea şi audierea martorilor apărării în aceleaşi condiţii ca şi martorii acuzării; să fie asistat în mod gratuit de un interpret, dacă nu înţelege sau nu vorbeşte limba folosită la audiere.

56. Dacă Curtea declară că, a avut loc o încălcare a Convenţiei sau a Protocoalelor sale şi dacă dreptul intern al înaltei părţi contractante nu permite decît o înlăturare incompletă a consecinţelor acestei încălcări, Curtea acordă părţii lezate, dacă este cazul, o reparaţie echitabilă.

57. Din prevederile art. 20 a Constituţiei Republicii Moldova urmează că, orice persoană are dreptul la satisfacţie efectivă din partea instanţelor judecătoreşti competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime. Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiţie.

58. Potrivit art. 53 alin. (2) din Constituţia RM, statul răspunde patrimonial, potrivit legii, pentru prejudiciile cauzate prin erorile săvîrşite în procesele penale de către organele de anchetă şi instanţele judecătoreşti.

59. Conform art. 514 Cod civil, (în vigoare la data intentării prezentei acțiuni), obligaţiile se nasc din *contract*, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

60. Conform prevederilor art. 1398 alin. (1) Cod civil, (în vigoare la data intentării prezentei acțiuni), cel care acționează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

61. Iar, potrivit art. 624 alin. (1) Cod civil, (în vigoare la data intentării prezentei acțiuni), clauza penală (penalitatea) este o prevedere contractuală prin care *părţile* evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că *debitorul*, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun.

62. Instanța reține, la caz, precum că, faptul emiterii ordonanței de scoatere de sub urmărire penală a unei persoanei și de clasare a unei cauze penale, nu constituie în sine temei de compensare din contul bugetului de stat a prejudiciului material, moral, precum și încasarea penalității.

63. În această ordine de idei, instanța de judecată conchide în favoarea faptului că, situația descrisă de către reclamant, nu se încadrează în condițiile apariției dreptului la repararea prejudiciului material și moral și nu implică răspunderea statului.

64. Or, legislația în vigoare, și anume: art. 1405 Cod civil, cât şi art.6 al Legii nr. 1545-XIII din 25.02.98 cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de drept, prevăd limitativ modul şi condițiile răspunderii patrimoniale a statului pentru pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile comise în procesele penale şi de organele de urmărire penală, de procuratură şi de instanțele judecătorești. Deci, statul va repara prejudiciul (în cazul în care există) cauzat de organele sus-menționate doar în cazurile expres prevăzute de lege.

65. Prin urmare, având în vedere considerentele arătate supra, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge Samoilenco Serghei către Ministerul Justiției al RM privind repararea prejudiciului material cauzat prin acțiunile ilicite a organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor de judecată, se respinge ca neîntemeiată.

66. În conformitate cu prevederile art. 3, 5, 6 al Legii 1545/1998, art. 2007 CC, art. 238-241 CPC al RM, instanța de judecată -

hotărăște:

Cererea de chemare în judecată înaintată de Samoilenco Serghei către Ministerul Justiției al RM privind repararea prejudiciului material cauzat prin acțiunile ilicite a organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor de judecată, se respinge ca neîntemeiată.

Se explică dreptul părților și participanților la proces de a solicita hotărârea redactată în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.

Hotărârea cu drept de atac în ordine de în apel în Curtea de Apel în Centru, în
termen de 30 zile, prin intermediul Judecătoriei ***** (sediul Centru).

Președinte ședinței,
judecătorul */semnătură/* **Ceban Alexandru**